

Но азъ безъ тебе, о любезна!
 Посредъ такви пріятности,
 Жалѣ-ж, тѣжж, скорби-ж, чезнж,
 Катъ мысли-ж твой-тѣ хѣбости.

Сега аби са, о прекрасна!
 И райскъ хѣбость покажи,
 Та мой-тѣ тѣготѣ ужаснж
 Озсѣ гледѣ любезный ублажи.

Аби са баръ сега предъ мене
 И сѣлхы-тѣ ми обзрши.
 Доволно мѣжж, сѣ жалѣнѣе,
 На край време ма утѣши.

Яко че ми си смърть рѣшила,
 Задрѣгиго държишъ любовъ,
 Блаженствѣи, дѣшице мила,
 За тебѣ на смърть сѣмъ азъ готовъ.

По бола-та ти тѣи да стане,
 Озсѣ твой-то има на уста
 Послѣдне-то мое дыханье
 За тебѣ отдашъ въ тѣбѣ мѣста.
